

Warszawa, dnia 19 listopada 2013 r.

**RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW**

PK4/0602/67/ARX/13/RD- 118522

LW-124226

5257

20. 11. 13.

Przewodnia

J. Gidyczynski W. G.

9521 20. 11. 13
Przewodnia

**Pan
Bogdan Borusewicz**

**Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Stanisław Piotr Manaster

Odpowiadając na oświadczenie złożone przez senatora Grzegorza Czeleja na 42. posiedzeniu Senatu w dniu 29 października 2013 r., przekazane przy piśmie z dnia 31 października 2013 r. znak: BPS/043-42-1812/13, dotyczące wątpliwości związanych z interpretacją przepisów ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2012 r. poz. 391, z późn. zm.), w zakresie właściwości Ministra Finansów, uprzejmie przedstawiam, co następuje.

Odnosząc się do kwestii będącej przedmiotem pytania pierwszego, zawartego w oświadczeniu złożonym przez senatora Grzegorza Czeleja, uprzejmie wyjaśniam, że w myśl przepisu art. 3 ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, jednym z obowiązkowych zadań własnych gminy jest utrzymanie czystości i porządku w gminach. Gminy zapewniają wykonanie zadań przez tworzenie odpowiednich jednostek organizacyjnych. Gmina może także zawierać umowy z innymi podmiotami, w tym z organizacjami pozarządowymi, co wynika z art. 9 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, z późn. zm.).

Ponadto, Rada Miasta i Gminy tworzy inne wyspecjalizowane jednostki pozostające w jej strukturze oraz jednostki prawne wyodrębnione, w tym przedsiębiorstwa i spółki, zawiera umowy z innymi gminami. Zadaniem użyteczności publicznej, w rozumieniu ustawy o samorządzie gminnym, są zadania własne gminy, określone w art. 7 ust. 1 ww. ustawy, których celem jest bieżące i nieprzerwane zaspokajanie zbiorowych potrzeb ludności w drodze świadczenia usług powszechnie dostępnych (art. 9 ust. 4 ustawy). Zgodnie z art. 10 ustawy o samorządzie gminnym, wykonywanie zadań publicznych może być realizowane w drodze współdziałania między jednostkami samorządu terytorialnego. Gminy, związki

Minister
Finansów

międzygminne oraz stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego mogą sobie wzajemnie bądź jednostkom samorządu terytorialnego udzielać pomocy, w tym pomocy finansowej.

Przepis art. 39 ustawy o samorządzie gminnym, wskazuje z kolei, że decyzje w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej wydaje wójt, o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej. Wójt może upoważnić do wydawania tychże decyzji swoich zastępców lub innych pracowników urzędu gminy. Rada gminy może zaś upoważnić do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej organ wykonawczy jednostki pomocniczej oraz organy jednostek i podmiotów, o których mowa w art. 9 ust. 1.

Ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach definiuje przedmiot opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz sposób jej ustalania i poboru, obowiązki gminy w tym zakresie, jak również krąg podmiotów obowiązanych do uiszczania opłaty i właściwe w tych sprawach organy podatkowe (art. 6h i następne ustawy). Na mocy art. 6q ww. ustawy, w sprawach dotyczących opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.). Przykładowo, mogą to być przepisy w zakresie: udzielania ulg w spłacie zobowiązań podatkowych, stwierdzenia, zwrotu i zaliczania nadpłat, orzekania o odpowiedzialności spadkobierców, orzekania o odpowiedzialności osób trzecich, prowadzenia postępowania podatkowego, przeprowadzenia kontroli, w tym także przepisy o przestrzeganiu tajemnicy skarbowej. Natomiast uprawnienia organów podatkowych przysługują wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta, co reguluje powołany art. 6q ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

W art. 3 ust. 2a ustawa o utrzymaniu czystości w gminach przewiduje się, że w razie wykonywania przez związek międzygminny zadań, o których mowa w art. 3 ust. 2, określone w ustawie prawa i obowiązki organów gminy, w tym uchwalanie aktów prawa miejscowego, wykonują właściwe organy tego związku.

Z powyższych przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wynika, że możliwe jest powierzanie jednostkom organizacyjnym utworzonym przez gminę lub własnym jednostkom budżetowym gminy realizacji zadań wynikających z art. 3 ust. 2 tej ustawy. Wymienione jednostki mogą zajmować się np. administrowaniem i organizacją nowego systemu gospodarki odpadami komunalnymi, prowadzeniem punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych, świadczeniem dodatkowych usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości (nieobjętych opłatą za gospodarowanie odpadami komunalnymi), odbieraniem odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy (jeżeli rada gminy w drodze uchwały nie włączy tych nieruchomości do systemu gminnego). W przepisie art. 3 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie zostało wyszczególnione zadanie w zakresie poboru opłaty za

gospodarowanie odpadami komunalnymi, a więc zadanie to nie może być delegowane na mocy art. 3 ust. 2a tej ustawy na rzecz organów związku międzygminnego.

Należy też zaznaczyć, że wójt, burmistrz i prezydent miasta, zgodnie z art. 6qa ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, jest organem egzekucyjnym uprawnionym do stosowania wszystkich środków egzekucyjnych, z wyjątkiem egzekucji z nieruchomości, w egzekucji administracyjnej należności pieniężnych z tytułu opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Ponadto organem egzekucyjnym z tego tytułu zgodnie z art. 6r ust. 1b ww. ustawy jest także zarząd związku międzygminnego w przypadku przejęcia przez związek zadań gminy wynikających z art. 3 ust. 2 tej ustawy.

Ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie wymienia w art. 6q, jak też w innych przepisach, możliwości przekazywania kompetencji organów podatkowych zarządowi związku międzygminnego lub kierownikom jednostek organizacyjnych gminy. Takich szczególnych kompetencji dla zarządu związku międzygminnego i kierowników jednostek organizacyjnych gminy nie przewidują również przepisy ustawy – Ordynacja podatkowa.

Wskazać bowiem należy, że na gruncie przepisów ustawy - Ordynacja podatkowa nie jest dopuszczalne cedowanie przewidzianych w tej ustawie kompetencji organów podatkowych na inne organy lub jednostki. Przepis art. 143 ustawy – Ordynacja podatkowa dopuszcza wyłącznie możliwość upoważnienia przez organ podatkowy funkcjonariusza celnego lub pracownika kierowanej jednostki organizacyjnej do załatwiania spraw w jego imieniu i w ustalonym zakresie, a w szczególności do wydawania decyzji, postanowień i zaświadczeń. Upoważnienie przewidziane w tym przepisie nie oznacza przyznania osobie upoważnionej funkcji organu podatkowego, a tylko zmienia osobę wykonującą funkcję tego organu. Wobec tego, nie jest możliwe, bezpośrednio, na podstawie art. 143 Ordynacji podatkowej, przekazanie uprawnień organu podatkowego na rzecz zarządu związku międzygminnego, czy też innych jednostek organizacyjnych gmin.

Z uwagi na złożoność sprawy oraz potrzebę wyjaśnienia relacji wzajemnych przepisów ustawy – Ordynacja podatkowa wobec przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz ustawy o samorządzie gminnym, Minister Finansów poddał konsultacji ww. zagadnienie z Ministrem Środowiska oraz Ministrem Administracji i Cyfryzacji.

Jak wynika z przekazanych opinii, art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym jest przepisem szczególnym, uzupełniającym w stosunku do tych norm, które zawarte zostały w regulacjach postępowania ogólnego administracyjnego i podatkowego. Przepis ten jest regulacją dającą możliwość jej elastycznego stosowania do wszystkich spraw indywidualnych z zakresu administracji publicznej.

Przepis art. 39 ustawy o samorządzie gminnym normuje sprawy z zakresu ogólnego postępowania administracyjnego wskazując m.in. organy właściwe do wydawania decyzji administracyjnych w postępowaniach toczących się w gminie, jak też regulując sprawy upoważnień do wydawania takich

decyzji, wyróżniając przy tym dwie ich kategorie: tzw. pełnomocnictwo procesowe (ust. 2) oraz zlecenie funkcji orzecznictwa administracyjnego (ust. 4). Z tego względu postanowienia art. 39 ww. ustawy są przepisami szczególnymi w stosunku do przepisów regulujących postępowanie administracyjne.

I tak, w myśl art. 39 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym wójt może upoważnić swoich zastępców lub innych pracowników urzędu gminy do wydawania decyzji administracyjnych. Regulacja ta jest spójna z art. 143 ustawy - Ordynacja podatkowa oraz art. 268a Kodeksu postępowania administracyjnego.

Z kolei art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym stanowi o możliwości przeniesienia przez radę gminy kompetencji wójta na organ wykonawczy jednostki pomocniczej oraz organy jednostek i podmiotów, o których mowa w art. 9 ust. 1 tejże ustawy. Ponadto, w myśl art. 64 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym przedmiotowy art. 39 ust. 4 stosuje się odpowiednio do związków międzygminnych. Wynika z tego, że związki międzygminne mogą uzyskać szeroki zakres kompetencji, włącznie z wydawaniem decyzji w indywidualnych sprawach.

Odnosząc się natomiast problemów przedstawionych w pytaniach 2, 3 i 4 oświadczenia złożonego przez senatora Grzegorza Czeleja, pragnę nadmienić, że wątpliwości zawarte w tych pytaniach dotyczą wyłącznie zakresu stosowania przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Minister Finansów nie jest organem właściwym w sprawie interpretacji przepisów tej ustawy. Z tych względów, w zakresie udzielenia odpowiedzi na pytania: 2, 3 i 4, pozwoliłem sobie przesłać oświadczenie do Ministra Środowiska, właściwego w sprawie interpretacji przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

z poważaniem
Z upoważnienia Ministra Finansów
PODSEKRETARZ STANU
Maciej Grabowski